

UIT DE BUITENLANDSCHE LITERATUUR

DE AARDAPPELZIEKTE IN JERSEY

T. SMALL, deelt in The control of potato blight in Jersey, Journal of the Min. of Agric. XLIII, 12, Maart 1937, het volgende mede.

De aardappelcultuur in Jersey, die ongeveer $\frac{1}{3}$ gedeelte van de oppervlakte van het eiland in beslag neemt, omvat slechts een enkel ras, nl. International Kidney, ook bekend als Boston Early en Jersey Royal. Dit ras is bijzonder vatbaar voor *Phytophthora infestans*, welke ziekte belangrijke schade kan aanrichten.

De bestrijding geschiedt grootendeels op dezelfde wijze als in ons land. Vooreerst wordt aangeraden het gewas te bespuiten met Bordeauxsche of Bourgondische pap. Bij het ontbreken van een waarschuwingdienst, zooals wij die hier te lande kennen, wordt den raad gegeven, met de bespuiting in den aanvang van Mei te beginnen, wanneer de planten 20 à 25 cm hoog zijn (de cultuur is daar zeer vroeg; de poottijd valt reeds in Januari en Februari en de rooitijd van einde Mei tot begin Juli), en deze met veertiendaagsche tusschenruimten te herhalen, bij regenachtig weer zelfs vaker. Vooral wordt afgeraden, met de bespuiting te wachten tot de ziekte optreedt, omdat dan het gewas te sterk ontwikkeld is om het voldoende met de sproeivloeistof te bedekken; vooral de onderste deelen raakt men dan onvoldoende.

Het grootste gevaar voor den oogst is gelegen in de besmetting der knollen tijdens het rooien. Doodspuiten van het loof is in verband daarmee zeer aan te bevelen. De beste resultaten zijn bij proefnemingen in 1935 en 1936 verkregen met 3 à 5% zwavelzuur. Aan de knollen werd geen beschadiging hierdoor waargenomen. Of en welke maatregelen genomen worden, om beschadiging der sproeiwerktuigen te voorkomen, wordt niet vermeld.

Ook afmaaien is een geschikte methode voor Jersey, waar de bedrijven klein zijn en waar vier rijen van het dicht bijeen geplante gewas met een slag van de zeis afgemaaid kunnen worden. Het loof wordt niet verwijderd, maar blijft op het veld liggen, waar het in een paar dagen verdroogd is.

Het rooien kan beginnen, zoodra het loof goed afgestorven is, wat enkele dagen na het doodspuiten of afmaaien het geval is.

Eenige besmetting der knollen door de op den grond aanwezige sporen blijft natuurlijk toch nog mogelijk. Om hiervoor de poot-

aardappelen, die nog een half jaar bewaard moeten worden, te vrijwaren, kan met zeer goed gevolg gebruik gemaakt worden van ontsmetting met formaline. Dit is gemakkelijker uitvoerbaar, omdat het pootgoed niet bij het rooien uit de opbrengst wordt gesorteerd, maar gewonnen wordt van een afzonderlijk hoekje, dat later gerooid wordt dan het voor den verkoop bestemde gewas.

Bij het rooien worden de pootaardappelen onmiddellijk in de bakjes gelegd en *op denzelfden dag* heeft de ontsmetting plaats, door de knollen met bak en al onder te dompelen in de vloeistof. Bij proefnemingen is gebleken, dat afdoend resultaat wordt verkregen met een 1% formaline oplossing (1 liter handelsformaline van 40% op 99 liter water).

Het spreekt vanzelf, dat deze bewerking alleen zin heeft voor partijen, waarin knolaantasting niet voorkomt, die dus geregeld op tijd met Bordeauxsche of Bourgondische pap zijn bespoten geweest.